

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. : Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 229 a Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. 6 Ø. Fredag den 18. December Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. 1931

Jul i Hjertet.

— 0 —

Men da de saa Stjernen, blev de saare meget glade. Og de gik ind i Huset og saa Barnet med dets Moder Maria og faldt ned og tilbad det og oplod deres Gemmer og ofrede det Gaver, Guld og Røgelse og Myrra. (Matth 2, 10-11).

Det skulde gerne være saadan for et Menneske, at jo ældre man bliver, des skønnere bliver Julen for En, des kærere og rigere — des mere glæder man sig til den.

Julen er Barnets Fest. Det er sandt. Men det er ogsaa den Voksnes Fest — den kommer med Gaver baade til store og smaa.

Men det er rigtigt, at man maa eje Barnet i sig endnu for rigtig at kunne glædes, rigtig at kunne faa Jul.

Alle glæder sig til Julen. Det kan vi vel nok sige. Men der er Forskel baade paa Glæden og paa Glædens Aarsag.

Ak, for de alt for kloge Voksne er det saa ofte svært at faa rigtig Jul. Nu taler jeg ikke om de mange, som har forspist sig paa Kundskabstræets Frugter, er kommet bort fra Barnetroens trygge Verden og flakker om i Vantroens golde Ørken. For dem er Porten ind til Julens Herlighed lukket; de er stængt ude fra Julens Paradis.

Men der er Vanskeligheder nok selv for dem — for alle os, som er saa lykkelige at kunne tro det herlige Budskab, der Julenat lød for Hyrdernes undrende Øren: Eder er i Dag en Frelser født!

Der er nok af Skygger, som vil lægge sig over Julen og Juleglæden.

Juletiden er ikke blot en dejlig Tid, den er ogsaa en streng Tid, en dyr Tid, en vanskelig Tid for mange. Bekymringernes Skygger lægger sig tungt over mange Hjem — hvordan skal vi komme den Tid igennem, hvordan skabe lidt Juleglæde for os og vore Børn — ja, mest for Børnene, der glæder sig saadan . . .

Det er tungt, naar de Tanker kommer og ængster Sindet. Aa, om vi dog var naet saa vidt i Kærlighed i vort Land, at disse Spørgsmaal slet ikke behøvede at komme, at alle de grimme økonomiske Spøgelser for Stedse var manet i Jorden! Men det gaar langsomt, vi Mennesker er sene til at tage ved Lære, og der er saa fortvivlende langt fra vort Hjerte til vor Næste — en næsten uoverkommelig Klippevej.

Men prøv — Du, som ængstes for Julens Dyrtid — at gøre som Vismændene i den Tekst, jeg har sat over disse Linier —: de saa opad imod Stjernen. Og da de saa den, blev de saare meget glade. Prøv Du ogsaa at se opad. Hvis Du ejer Tro i Hjertet paa

en kærlig Gud, der i Julenat lod sin Kærlighed strømme Alverden i Møde — da se opad til Ham. Fold dine Hænder og bed Ham velsigne din Jul, Han kan gøre det, og Han vil gøre det for hver den, der kommer til Ham alvorligt og inderligt. Det er muligt, at dine Venner og Naboer ikke helt ejer det Sind, der kan ofre — det er ogsaa muligt — det maa Du ikke glemme —, at Du ikke selv ejer det Sind. Men vor himmelske Fader ejer det kærlige Sind, der vil ofre og hjælpe, Han vil hjælpe sine Børn, naar der bedes Ham derom. Ligesom Han i Elias'es Dage kunde velsigne Enken i Sarepta, saa Melet i hendes Krukke ikke slap op, og Oliekruset ikke tømtes (1 Kongernes Bog 17. Kap.), saaledes kan Gud ogsaa velsigne dine faa Midler, saa du faar en tryk Jul.

Men se opad. Det er dog for lidt, om Du bare naar at faa en tryk Jul ydre set, men ikke faar Julens Glæde ind i dit Hjerte.

Der er meget andet end de økonomiske Bekymringer. Der er Sygdommens Aag, som hviler saa tungt paa mange. Hvordan skal jeg kunne faa en god Jul, jeg der ligger og pines? Spørger den Syge. Der er Ensomheden. Langt, langt borte fra Hjemmet og de Kære maa mange gaa Julen i Møde, og Ensomheden lægger dybe Skygger over Julens lyse Højtidsstund. Der er Minderne. Minder kan være skønne, og ingensinde er det vel at mindes, end naar Julen drager ind over Jord. Da kommer de — alle de Kære, som vi har delt Øjeblikket, Dage, maaske Aar af vort Liv med; da dukker alle de mange Dage frem i Sindet og Tanken bliver levende igen, hvisker: husker Du mig? husker Du dengang og dengang?

Som en Flok hvide Svaner kan Minderne glide hen over Erindringerne Himmelt; der er stundom Vemod, men dog Skønhed derved.

Men Minderne kan være anderledes. For det er ikke blot de lyse og gode Minder, der kommer. Nej, der kommer ogsaa andre — mørke, tunge, maaske stygge Minder. Der er jeg ukærlig; der er mit Liv uværdigt; saa daarlig en Søn var jeg mod de kære Forældre, der nu ikke mere er her; de døde maaske med Skuffelse og Sorg i Sind over Sønnens eller Datterens Liv. — Der dukker den, og der dukker den frem, som jeg har gjort Uret. Og det kan isne helt ind i Sjælen af Gru hos den, som onde Minder plager; det er ikke hvide Svaner, men stygge, hæsle Gribbe, der kommer og hakker — hakker al Juleglæden bort.

Ja, og der er Travlheden, som lige ind mod Jul er saa overvældende for de mange, Travlheden og dens tro Følgesvende: Trætheden og Utilfredsheden. Det er svært at blive stille — men uden

Jyla Äutan.

— 0 —

Håuse de paa Aared drår, Dána ble saa korta. Sneenj me sit Lågen hår sjylt de stygja svorta. — Jylaautan! Jyladå! Bællaiven sjena glå, Kjárkeklokke kjimar.

Jylatræd staar pent aa rågt me Lyz aa Korra granja. Bællana nok alt hår smågt et Pår Kågemanja. Hawranøj te lidinj Faul, Vyst aa Pyz faar dovvel Saul, for nu ed Jyl for aijle.

Moer deler Gaver ud, hår begge Hæner fuijla. En Trompet, som e te Knud, en Dokko te sin „Snoijla“. Lid te vær hon livel hår — Vånta au te Bæstefår; injenj hon forgjædder.

Biblinj tår fraa Hylnj ner Får, aa Blån hanj væner, saa tyst i Stauan der nu bler, di smaa hår foijlad Hæner. Saa læser hanj di gamle Orn om hanj, som fatti kom te Jorn i Jylanattens Tima.

Jylasalmer tonar lyt aa rent fraa aijle Munja. Alt va der va ont aa stygt maa nu helt forsvinja. Fred paa Jor aa Fred i Sinj rinjar Jylaklokkan inj te vær, som Ored troer.

OTTO J. LUND.

Stilhed kan man ikke opleve den store Glæde; i Larm og Travlheden forsvinder den — der var Stilhed ude paa Bethlehemsmarken, men der var ingen Stilhed i Kongepaladset; derfor hørtes Tønen fra Himlen det første Sted, men ikke det sidste.

Der er langt mere; hver af os har nok, der vil dræbe Juleglæden, hindre den, lægge Skygger over den Selv i den tilsyneladende Lykke, i Overfladen, de trygge Forhold, de rige Hjem er der noget, — ja, selve Rigdommen bliver tit en Hindring for Julens dybe Glæde. Opmærksomheden optages af alt det ydre, de flotte Gaver, den gode Mad, Godterne det pragtfulde Juletræ, den fine Musik, og hvad det nu kan være. Der er „Jul“ nok — Julestemning nok; der er alt, hvad der skal være, mangler kun et: Jul i Hjertet, den undrende Glæde, som greb de vise Mænd, da de knælede ned for Jesusbarnet og bragte det Gaver, Guld og Røgelse og Myrra Det ene mangler — og det er selve Julens Kerne.

Derfor: Se opad! Lad det Ord lyde for Dig, som det lyder for mig. Se opad! — lad os først faa Øjet og Sindet vent mod Gud i Bøn og med Tak, en Bøn om, at Han vil sende os Englene, skænke os Jul i Hjertet — og en Tak for Hans Faderkærlighed.

Og saa er der en Ting, vi maa have klart for Øje: Julens sande Glæde kommer, naar vi giver selv. De vise Mænd ofrede deres Gave til Jesusbarnet. De fleste Forældre kan tale med om, at det er en af Julens store Glæder: at se ind i Børnenes glade, straalende Øjne, naar de pakker Gaverne op. At give er en Glæde, og naar Du og jeg staar over for Julen, da kommer det for en stor Del an paa os selv, om vi faar Del i Julens rige Fryd. Hvis vi bare tænker paa, hvad nu andre kan gøre for at glæde os, hvad vore Venner og vor Slægt vil gøre, bare gaar og er interesseret deri — ja, selv om vi ser noget dybere og tænker: hvad vil nu Præsten give os i sin Forkyndelse, bliver det de rette Juletoner, der kan stemme mit Sind til Andagt og Glæde — eller: hvad har Gud nu til mig i Aar, hvad har min Frelser af Juleglæde og Julebud til mig — vi faar ikke den rigtige Glæde frem. Nej den kommer først, naar vi vender Tankerne om; hvad kan jeg nu gøre for at glæde mine Kære, hvordan kan jeg nu møde Julen beredt, saa dens store Fyrste vil tage imod mig — hvordan skal jeg nu bære mig ad med at sprede rigtig megen Glæde omkring mig?

Julen er Offerets, Gavens Tid — og Julens Hemmelighed er, at jo mere vi deler ud af Glæde, af Venlighed, jo mere vort Sind er vendt mod andre i Kærlighed, des

rigere bliver vor Jul. Og fattigere bliver Julen for den, hvis Hjerte er snævert, den, der bare tænker paa sig selv.

Bede, takke, give — ja, og undres. Der var Undren i Vismændenes Sind, som der var i Hyndernes — Undren over det store, der var sket. Den Undren over Guds ufattelige Kærlighed — at Han lod det blive Jul paa Jord, at Han sendte sin Søn herved med Frelse til os — den maa vi have i Siud, hvis Julen skal komme med al sin Rigdom til os.

Børn undres altid, der er i deres Sind Uro og Forventning de er saa spændt, at de næsten ikke kan vente, til Døren bliver aabnet ind til det straalende Træ.

Og saadan skal vi være. Bliver det undrende, det spændte, højtstemte borte, da bliver vor Jul graa.

— — —

Nu kommer Julen. Den kommer over den ganske Verden, men vi synes, den kommer allerskønnest her hjemme i vort Land, hvor vi pynter det eviggrønne Træ, gaar omkring det, og synger vore kære gamle Salmer.

Den danske Jul er Hjemmets Jul. Og det er forunderligt dejligt. Dog — den skal være mere, om Du og jeg skal faa det altsammen med —: Hjertets Jul.

Gaa stille ind for Gud med Bøn og Tale; giv af dit hele Hjerte — og fæst dine undrende Øjne paa: Julens Fyrste . . . saa bliver der Jul i dit Hjerte!

Karl Lindqvist.

En Julehistorie fra Wales.

— 0 —

Shone — det vil sige John — Evans var en Minearbejder i Syd-wales. Han var en Mand mellem tredive og fyrre, ikke just smuk, men høj, bredskuldret, lidt duknakket, som Kularbejdere for det meste er; en alvorlig tilbageholdende Mand, noget sky — en typisk Walesmand. Disse Folk er jo af helt anden Race end de normannisk angelsaksiske Englændere der i Aarhundreder har holdt dem nede og gjort dem Uret. Walesfolkene har en Understrøm af Hjertensgodhed og kærligt Sind. Men under uretfærdig Behandling lukker de deres Sind som Blomsten lukker sig i Regnvej, ruger derover, men siger ingenting.

Shone havde giftet sig, da han var vel over de tredive. Et Aar efter Ægteskabet skænkede hans Hustru ham en lille Søn. Men hun taalte ikke den haarde Fødsel og døde fra Mand og Barn.

Saaledes stod Shone alene i Hytten med et Spædbarn, og sit daglige Arbejde maatte han udføre, for at han og Barnet kunde

leve. — Adskillige Naboer tilbød ham at tage sig af den lille, men dette var Shone afgjort imod. — Dette Barn var hans, og de skjulte Kilder af Kærlighed i hans Sjæl aabnede sig og vældede frem mod Drengen. — Han elskede med en Moders Kærlighed denne hjælpeløse, klynkende lille Skabning — Kød af hans Kød og Sjæl af hans Sjæl.

Han overvejede nu Forholdene. Der var Martha Rees, som havde tilbudt at tage Barnet. Hun var en god Kone, men hun var sjuksket og vilde sikkert ikke holde den lille ren. Saa var der Rachel Price? Ja, hun var proper, men var heftig og utaalmodig. Hende turde han ikke betro Barnet. Han grundede og grundede. Saa fattede han sin Beslutning.

En Morgen ankom Shone paa sin Arbejdsplads med Barnet paa Ryggen til sine Kammeraters store Forbavselse og Morskab. — Han havde lagt et Lagen over venstre Skulder, saa strammet det om Brystet, kastet det over højre Skulder og derpaa bundet det om Livet som en Plaid. Imellem hans Skulderblade, trygt hvilende i Lagenets Læg, laa hans lille Dreng.

„Men Shone, hvorfor kommer Du her med Puslingen? spurgte Kammeraterne.

„For at lave en Kularbejder ud af ham“, svarede Evans godmodigt.

„Du vil da ikke have ham med ned i Gruben?“

„Jo, saamænd vil jeg saa, saa ved jeg, hvor jeg har ham og kan se efter ham selv.“

„Men hans Mad?“

„Den har jeg med mig,“ her trak Shone en Patteflaske op af Lommen. „Er der nogen, der vil drikke en Skaal for den nye Kammerat, saa vær's god og smag!“

Mændene lo, saa de var ved at gaa midt over. De kaldte herefter Faderen for „Mor Shone“; men det var godt ment, saa det tog han sig ikke nær.

Den Lille blev hele Grubens Kælebarn. Fra den Dag af, hvad enten han arbejdede paa Dag eller Nathold, havde han Barnet med sig. Nede i Gruben foldede han Lagenet sammen, lavede en lille Rede i en Kulbunke med det, lagde Barnet deri med Flasken i Munden og holdt stadig Øje med det under sit Arbejde.

Naar Kammeraterne paa Holdet samlede i Hvile- og Spisepavserne, gik Drengen fra den ene til den anden, blev leget med og kælet for, og de store Mænd drøftede interesseret hans Ernæring og det rette Forhold mellem Mælk, Vand og Sukker i hans Flaske. Saaledes foreslod en af dem i dybeste Alvor en Draabe Genever, kun een Draabe, imod Mavepine, men blev under stor Forargelse bragt til Tavshed af de øvrige.

Den, hvis Stemme havde mest Vægt i disse Spørgsmaal, var Ebeneser Llewellyn, en ældre Mand, der selv havde haft 14 Børn, hvoraf de 10 levede. Han ansaas derfor som en Autoritet i Børnespørgsmaal, hvilket han utvivlsomt ogsaa var.

En Dag kom Shone styrtende fortvivlet gennem Grubegangen til det Sted, hvor Ebeneser Llewellyn arbejdede.

„Kom med hen til Drengen med det samme, Eben,“ raabte han, „han har stoppet et Stykke Kul i Munden saa stort som hans eget Hoved. Jeg kan ikke faa det ud. Han er ved at kvæles og er ganske sort i Ansigtet!“

„Det er han jo altid,“ svarede Eben beroligende.

„Ja, men han græder i Strøm-

me, og der, hvor Graaden vasker ham ren, er han ogsaa sort!“

„Jeg kommer, jeg kommer!“ svarede Eben og bevægede sig i Luntetrav til Stedet, hvor Drengen laa. Saa tog han den Lille paa Skødet og pirkede behændigt med sin Lillefinger Kulstumpen ud, hvorefter Barnet til begge Mænds Glæde stak i et Hyl, som ragede gennem Gangene.

„Ser Du nu, Shone, dette her belærer dig om, at Du ikke længere kan have Drengen hernede. Nu begynder han at faa Tænder. Du han se, hvor han savler. Og naar de Tænder kommer, vil Børn bide i al Ting. Du maa se at faa en Kvinde til at passe ham herefter, ellers æder han bare alt det Kul, Du hugger løs!“

Bekymret og eftertænksomt forlod Shone Gruben den Dag, og næste Dag bad han Stedets Læge se paa Drengen, om han havde taget Men af det Kul, han havde spist. Dermed var der nu ikke noget i Vejen, men Lægen var ikke helt fornøjet med Barnets Huld og Farve.

„De kan sige Dem selv, at Barnet ikke kan trives ved den tunge Luft og Mørket i Gruben, Evans“ sagde han.

„Hvad skal jeg da gøre?“ Jeg kender ingen, jeg tør betro ham til,“ sagde den bekymrede Fader.

„Nu skal jeg gøre Dem et Forslag. Der er Shian Thomas, hende som syr for Folk. Hun er et prægtigt og hæderligt Menneske. Hun har netop miste sin lille, vanføre Søster, som hun i flere Aar har passet og plejet med den største Kærlighed og ernæret ved sit Arbejde. Hun har det smaat og vil sikkert gerne tage sig af Deres Barn, hvis De byder hende lidt Vederlag for det. — Nu har hun endda haft store Udgifter ved Søsterens Sygdom og Begravelse — ogsaa til Lægehonorar!“

Evans smilede. „Kom ikke med den, Doktor! Vi kender Dem nok. De er ikke den Mand, der trækker en fattig Pige op. De giver snarere, end De tager fra de Fatige!“

Doktoren saa „polisk“ ud. „Ja, ja min Ven, men tal De nu med hende. Lidt mere Fortjeneste ved jeg, at hun kan trænge til. Tager hun Barnet, vil det være godt for hende, godt for Barnet og ganske ogsaa godt for Dem.“

Evans gik lige hen til Shian (Jane), som sad og syede flittigt i sin rene, friske Stue. Hun var en Pige henvend de tredive, høj med mørkeblondt Haar, mørkeblaa Øjne og et godt Smil om Munden. Hun hørte med Alvor paa Evans' Forslag. Saa nikkede hun og sagde: Ja, jeg skal tage mig af Barnet, og jeg lover Dem, at jeg skal være saa god ved ham, som om han hørte mig til. Jeg har en tom Plads i min Stue og i mit Hjerte, siden jeg mistede Søster Bessie, og den Plads skal Deres lille Søn arve.“

Der blev gjort Aftale om en rimelig Betaling for Drengens Røgt og Pleje, og han blev hos Shian. Allerede nogle Uger efter viste de gode Virkninger sig; han blev tyk og trivelig, fik røde Kinder og klare Øjne. Hans Fader kom hver Dag og saa til ham, undertiden havde han ogsaa Ebeneser og de andre Grubekammerater med. Alle erklærede de højlydt deres Tilfredshed. Ingen Moder kunde passe sit eget Barn bedre.

Men Shone var ikke tilfreds. Skinsygen gnavede i hans Sind. Han blev indvendig rasende, naar han saa Drengen lægge sine smaa Arme om Shians Hals og putte sit Hoved ind til hendes Kind. Endnu vredere blev han, naar

han saa sine Fridage tog Barnet med sig hjem, hvor det saa græd og klynkede og ikke gav sig tilfreds, før han bragte det tilbage til Shian igen.

Saa kom der en Lejlighed, hvor Shone talte med Doktoren, og han aabnede sit Hjertes Bitterhed for ham.

„Hun stjæler mit Barns Hjerte fra mig,“ brummede han. „Det er ikke derfor, jeg betaler hende 6 Shilling om Ugen. Der er jo ingen Mening i, at Barnet skal tro, hun er dets Mo'r!“

„Saadan et Barn har jo ikke bedre Forstand,“ sagde Doktoren.

„Den Kvinde, som passer og plejer det med Kærlighed, hænger det naturligvis ved som ved en Mor. Men hvad skulde der iøvrigt være i Vejen for, Shone, at De gjorde Shian til Barnets Mor?“

Shone stirrede stum paa Doktoren, og Doktoren gik leende sin Vej. Men Tadken sad fast i Shones Sind. Det var jo ganske vist en Løsning af mange Vanskeligheder. Shian var en god, flittig og hæderlig Pige. Hun var flink til at stoppe hans Strømper og lappe hans Tøj, han bragte hende det undertiden og betalte hende for Arbejdet. Hans Hjem var ikke hyggeligt. En Rengøringskone kom en Gang imellem, men det forslog ikke ret meget. Sin Mad lavede han selv, men han dueede ikke til det —

Og dog — nej, han havde ikke Spor af Lyst til at gifte sig igen.

Saa udbrød der en svær Epidemid af Skarlagensfeber paa Egnen. I næsten hvert andet Hus var der Syge, baade Voksne og Børn. Shone var meget forskrækket. Hvis den lille nu fik det — skulde han saa paa Hospitalet? Aldrig i Evighed! — Shian vilde sikkert passe ham, men saa maa hun for Smittens Skyld opgive sin Syning. Kunde han forlange det af hende uden at —?

Shone gik lige hen til Shian.

„— Hvordan har Drengen det, Shian?“

„Rigtig godt, glad og fornøjet som sædvanlig.“

„Er han ikke rød i Halsen?“

„Ikke Spor, jeg ser efter hver Dag.“

„Men hvis han nu skulde faa Smitten — hvad saa — Shian?“

Shian saa betænkelig ud.

„Ja, saa er jeg bange for, at Sundhedsvæsenet vil have ham paa Hospitalet. For jeg maa vist ikke passe ham, naar jeg syr for Folk.“

„Saa er der kun een Ting at gøre Shian.“

„Og hvad er det, Shone?“

„At Du maa gifte Dig med mig, Shian. Vil Du gøre det for Barnets Skyld? Jeg vil ingen anden have til at passe ham, hvis han bliver syg, end Dig.“

Shian saa meget alvorlig paa Shone.

„Siden Du stiller det saadan frem, saa tør jeg ikke lægge Ansvar paa mig. Saa vil jeg gifte mig med Dig — for Barnets Skyld og for Smittens Skyld, Shone.“

„Det skal Du have Tak for“, sagde Shone og saa lidt faaret ud. „Saa er der jo ogsaa mine Stømper at stoppe og saadan noget —“

Shian smilede lidt. — „Ja, ja, Shone, det bliver nok det bedste“, sagde hun.

„Men saa skal det ogsaa være med det samme“, sagde Shone, „for hvis Drengen skulde blive syg! Jeg løser Kongebrev saa snart som muligt.“

Paa denne sære Maade blev deres Ægteskab indgaaet. Men Drengen slap og fik ikke Skarla-

gensfeber. Epidemien hørte op i Nabolaget, og Shone var ikke fri for at ærgre sig og brummede noget om, at nu var jo al den Anstalt og alle de Penge spildte.

Den stakkels Shian gjorde det sit yderste for at være ham tilpas. Hendes Rengøring var meget bedre end Konens. Hans Tøj holdt hun i den skønneste Orden. Flere gamle Ting, som han havde kasseret, istandsatte hun, saa de blev næsten som nye. Derved sparedes jo mange Penge, det maatte han indrømme.

Og saa lavede hun den dejligste Mad. Jævn og tarvelig naturligvis, efter deres Kaar, men alt, hvad hun satte paa Bordet, var udmærket tillavet og velmagende. Dette bidrog meget til at optø Shones Uvilje.

Saa snart Shone kom hjem fra Gruben og havde gjort sig i Stand, bragte hun ham Barnet. Aldrig trængte hun sig imellem Fader og Barn. Tværtimod lærte hun den Lille at vente paa sin Fader og længes efter sin Fader. Naar Shone kom hjem, stod hun med Barnet paa Armen i Døren og ventede paa ham. Hun forstod jo nok, at hun stadig kun var en Biting der i Huset; men hun tog sin Stilling med taalmodig Blidhed.

Undertiden kunde hun dog med taarefyldte Øjne se til, naar Faderen øslede de ømmeste Kærtegn paa Barnet, medens der aldrig var det mindste lille Kærtegn til hende. Dog eftersom Tiden gik, begyndte Manden at vise sin Kone mere Fortrolighed, ja, hun greb ham nogle Gange, naar han om Aftenen sad med sin Pibe ved Kaminilden, i at stirre opmærksomt paa hende, ligesom om han vilde studere hende.

Shian gjorde disse lagtagelser med bankende Hjerte. Hele Dagen, naar Shone var paa Arbejde, kunde hun tænke paa, om han mon ogsaa i Aften, naar han kom hjem, vilde vise hende den samme Opmærksomhed som forleden og ikke blot give sig af med Barnet alene.

Og det skete virkelig hyppigere og hyppigere.

Saa blev det Jul.

Da Shone kom hjem til sin Julemiddag, var Stuen pyntet med Kristtorn, Kaminilden spejlede sig i det blanke Messing- og Kobbertøj, og Huset duftede af Stegning og Bagning. Midt paa det dækkede Bord stod et lille Juletræ, pyntet med Lys og Silkepapirseroser. Ved Siden af laa der to Gaver, en lille Hue af kirsebær-rød Silke, kantet med Svanedun, til Dreugen — og et Par lange uldne, hjemmestrikkede Strømper til Faderen.

Shone var ganske skamfuld. „Næ, Shian, hvor den Hue, vil klæde Drengen! Og hvor har Du dog kunnet faa Tid til at strikke saa lange Strømper!“ sagde han.

Nu satte Shian Maden paa Bordet. Shones Ansigt straalerede. „Nu har jeg set det med — Gaasesteg!“ udbrød han. „Gaas med Æbler og Svedsker og brunede Kartofler! Har vi Raad til det, Shian?“

„Ja,“ sagde Shian, „Julen skal da være Jul. Og Du ved jo nok, jeg syr af og til lidt for de gamle Kunder.“

Da denne Ret var spist, sagde Shian: „Der er mere endnu“, og saa kom hun med den lækreste Plumbudding, hans Livret. Da Shone saa den fik han Taarer i Øjnene.

„Aa, Shian,“ sagde han, „Du tænker altid paa andre og aldrig paa Dig selv.“

„Jo vist saa,“ svarede hun. „Jeg har da faaet noget af Gaasen og skal vel ogsaa have noget af Budningen.“

„Ja, noget — noget,“ sagde Manden, „men jeg har slet ikke tænkt paa Dig og har ingen Gave til Dig!“ Saa sprang han op, løb over til hendes Side af Bordet, tog hendes Hoved mellem sine Hænder og kyssede hendes Pande og Læber.

„Shian, Du har vundet mit Hjerte,“ sagde han.

Hun saa ham ind i Øjnene. „Er

Allinge-Sandvig Kommunes økonomiske Udvikling.

Aar	Formue ved Aarets Udgang	Formue ved Aarets Udgang	Løb. Indtægter	Løbende Udgifter	Opragne Laan i Aarets Løb	Gæld ved Aarets Udgang	Ligningsprocent	Skatteprocent	Folketal	Ejend.-Beskatn.	Hus-skat (Ejend.-skyld)	Personlig Opholds-Kommune-Skat
			Andre	Andre						Grund-skat (Grund-skyld)		
1900	177'100	22'697	9'510	1'364	2'358	54'991	14,27	8,03	2709	418	858	21'421
1910-11	679'271	57'465	22'572	2'866	2'866	495'582	14,27	8,03	2557	413	1'370	54'318
1920-21	740'028	143'134	21'955	17'378	28'487	829'020	14,00	11,22	1864	349	9'575	130'454
1929-30	827'045	208'355	50'398	17'259	22'834	855'489	18,25	12,85	2214	9'274	10'675	184'386

Allinge-Sandvig Kommunes Forsørgelsesvæsen.

Aar	Fattigvæsen	Hjælpekasse	Aldersrente	Komm. Tilskud til Komm. samlede Udgifter	pt. Indbygger
	Antal Pers.	Udgifter (netto)	Antal Pers.	Arbejdslosheds-kasser	
				Syge-kasser	
1900	2,783	1,952	1,952	4,735	1,75
1910-11	6,090	6,120	6,120	13,255	5,18
1920-21	56	16'682	33'510	62'511	33,54
1929-30	80	22'800	29'479	73'115	33,02

det for Barnets Skyld?"
 „Ja, ja — men ogsaa for —“
 „Maaske for Gaasens Skyld?“
 „Vist ikke nej, men for — for —“
 „Saa for Strømpernes Skyld?“
 „Aa, Snak, min kære Pige! For
 din egen Skyld. Jeg — jeg elsker
 Dig!“
 Da lagde Shian smilende sit
 Hoved til hans Bryst.
 „Saa har Du givet mig den
 bedste Julegave af Verden. Jeg
 ønsker mig ingen bedre!“

Ingen Konsultation Lør-
 dag 19. ds. mellem 2—3

S. Borch,
 Sygehuslæge.

Olsker Sogneraad

søger en Mand ansat som kom-
 munal Pantefoged. Nærmere Be-
 tingelser ved Henv. til Sogneraads-
 formanden. — Skriftlig Ansøgning
 indsendes til Sogneraadet inden d.
 5. Januar 1932.

Sogneraadet.

Skatterestancer bedes betalt til
 Kassereren.

Olsker.

Husmands Kreaturforsikrings-
 selskabet modt. Policer og Kon-
 tingent hos KARL IPSEN, Tein d.
 29. — paa DALEGAARD d. 30.
 fra Kl. 1—4.

CHR. JENSEN,
 Formand.

NORDBORNHOLM

ønsker alle sine Læsere en
 glædelig Jul. Samtidig ret-
 ter vi en Tak til de aver-
 terende og udtaler Haabet
 om et godt Nytaar.

Ingen ved, hvad det nye
 Aar bringer, Overalt i Ver-
 den er Usikkerhed og Vir-
 var; men forhaabentlig vil
 det snart lysne.

Juledag og Nytaarsdag
 udkommer intet Nummer
 af Nordbornholm.

Hammershus Birks Historie

af K. E. S. Koefoed er nu
 udkommen

og faas hos Udgiveren a 5 Kr.
 Samme Bog, trykt i Særtryk paa
 glittet Avispapir, leveres som tidl.
 omtalt vore Abonnenter gratis.
 Benyt den enestaaende Lejlighed
 og tegn dem som Abonnent.

Til Julegaver!

anbefales

Bornholmske Folkedanse,
 samlede af Lærer H. P. Kofoed,
 Pris 3 Kr.

Med Kajak gennem
 Europa. Pris 5 Kr.

Største Udvalg

i Cigarer, Cigaretter,
 Tobak, Piber m. m.
 Billigste Priser.

G. H. Hjør, Hasle.
 Telefon 113.

derfor gør Deres Indkøb her.

Min
 Barber- & Frisørforretn.
 anbefales

H. C. Koefoed, Hasle.
 Torvet.

Kul.

M/S „Kurt“ er ventet om ca. 8 Dage med **prima engelske**
Kul af vor sædv. Kvalitet.
 Prisen billigst fra Skib.
 Bestillinger til Levering og Afhentning modtages gerne.

GRØNBECH & CO. HASLE

Juletræer og Juleblomster,

Julekranse,
 Kaktus og Japanhaver
 i sædvanligt stort og smukt Udvalg.

Sydfrugter.

Banener, Appelsiner, Figner,
 Dadler, Nødder, Vindruer,
 Mad- og Spiseæbler
 i mægtig Udsalg til smaa Priser.

Gartner Jensen,
 Allinge Frugt- & Blomsterforretning

Ring (Tlf. 41) og Varerne bringes.

Allinge-Sandvig Sømandsforening,

afholder **Juletræsfest** paa Christensens Sal **Tirsdag** d. 29 d. For Børn
 Kl. 3 Eftermiddag. Voksne Kl. 8.

Fælles Kaffe bord med Oplæsning af Lærer Henriksen, Sandvig.
 Derefter en Svingom. Festudvalget.

Kul.

Julegaven

kan være en Radio,
 men tag ikke nogen
 Bestemmelse - - -

før De har hørt den nye Philips-
 Modtager — den er noget for sig
 selv.

Kom ind og hør den, jeg de-
 monstrerer den gerne for Dem
 uden Købetvang. De vil blive for-
 bavsset over, hvad den kan præ-
 stere.

Af andre udmærkede Modtagere,
 som jeg har paa Lager, kan næv-
 nes **Seibt** og **Skandia**.

Mange forskellige gode Højtalere
 i kendte Mærker.

Hellesens Annodebatterier.

I det hele taget alt i Radio.

Nu til Julen har jeg et stort Ud-
 valg i Pergamentskærme fra 1 Kr.
 Smukke Lysekroner og Bordlam-
 per, og til Husmoderen et elektr.
 Strygejern.

Det er en kærkommen Julegave

M. C. Funch
 Allinge.

En kærkommen Julegave
 er en Æske Visitkort med
 Navn. Allinge Bogtrykkeri.

Mejeriet
 Kajbjergg.s
 Flødeis
 anbefales
 til Julen.

Allinge Kalkværk.

TIRSDAG d. 22. ds. friskbrændt
 Kalk.

Rø Husmandsforening.

Juletræ for Medlemmerne
 Søndag d. 27. (3. Juledag) Kl. 7
 paa Afholdshotellet.

Bestyrelsen.

Frø Bestillingslisterne

til Landbo- og Husmandsforenin-
 gen samt til Brugsforeningen maa
 indleveres inden 1. Jan., hvis De
 vis sikre Dem det bedste Frø.

Olsker Brugsforening.

Olsker Husmandsforen.

Juletræsfest afholdes i
 Forsamlingshuset Tirsdag den 29.
 ds. For Børn Kl. 2 og for voksne
 Kl. 7.

Sognepræsten leder.

Til Børnejuletræet er gratis Ad-
 gang for bosiddende Medlemmer
 og Børn — om Aftenen Entre.

Medlemskort skal forevises.

Bestyrelsen.

Olsker Brugsforening

Forretningen er aaben Søndag
 d. 20. ds. fra Kl. 4—8 Eftm.

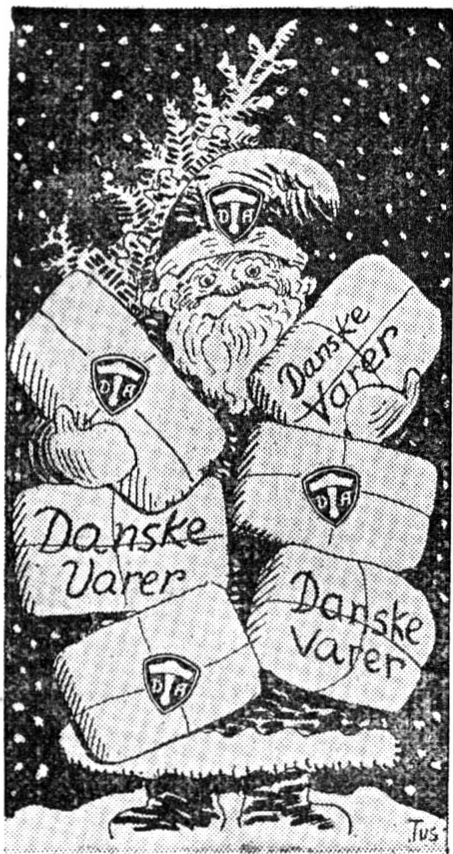
Juleaften samt Dagene mellem
 Jul og Nytaar lukkes Forretningen
 Kl. 2 Eftm.

Tirsdag d. 5. og Onsdag d. 6.
 januar er Forretningen lukket paa
 Grund af Opvejning.

Skyld til Uddeleren bedes
 betalt eller nedbragt mest mu-
 lig inden Opvejningen.

Bestyrelsen.

Ingen Jul uden danske Julegaver.

Gør Deres Juleindkøb

hos os.

Kaffepriserne

er ikke forhøjede.

Forretningen er aaben
 Søndag fra Kl. 4,

Gudhjem
 Handelshus.

Undertegnede Forretninger i Allinge holder aabent Søndag
 den 20. December fra Kl. 4 Eftm., Dagene før Jul til Kl. 9
 Aften og mellem Jul og Nytaar til Kl. 4 Eftm.

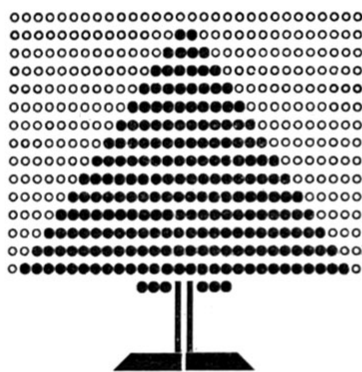
Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Nordlandets Handelshus.

P. C. Holm. I. B. Larsen.

Magasin du Nord.

Allinge Messe. Jens Hansen.

Jule-Udstilling i Hasle Boghandel.

Stort Udvalg i Legetøj.

Mange gode Ideer

kan faas ved vore Juleborde.

Lokalet festligt pyntet.

Aabent Søndag for Jul.

Halm til Salg

Hullegaard, Klemensker.
 Tlf. n. 57.

Biografen

Søndag Kl. 8.

Perlefiskere.
 Naturbilleder.

Dydens Vogter.

Morsomt Lystspil i 7 Akter.
 En Historie om 3 smaa Piger.

Næste Forestilling 2. Juledag

Et Herreur

er tabt — er i forniklet Urkasse
 — bedes aflæveret til
 Mælkehandler Larsen.

Hjemmelavet Paalæg, Fars, Sylte, Medister- og Lungepølse.

Varm Blodbudding hver Fredag Middag.

A. Lyster, Hasle. Telefon 74.

Prima Træsko samt alt andet er paa Smukt Fodtøj
 Lager i stort Udvalg og til smaa Priser og passende til
 Julegaver.

C. A. Marcussens Eftfl., Hasle. Leverandør til Varelotteriet.

Almanaker og Julehefter

Glansbilledalbum for Børn. Julespil og „1000“ andre Ting, passende
 til Julegaver, anbefales.

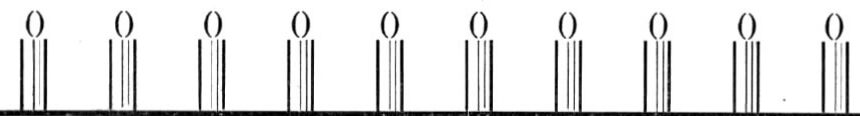
Marckmanns Bog- og Bladhandel, Hasle.

SANDVIG BOGHANDEL

anbefaler sig med nyttige Julegaver til billigste Priser.

Se Juleudstillingen!

JOH. SÖRENSEN

AVERTÉR I NORDBORNHOLM

De skulde prøve at købe

Jule-Kaffen

i Produktet, der er den
 drøj og god.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Gør Deres Juleindkøb

i
 G. Jørgensen's
 Slagterforretning

Der bliver De altid tilfreds!

Legetøj til Børnene

købes bedst hos os. — — Altid noget nyt og interessant.

Se vor Udstilling!

— og De vil finde en god og kærkommen Julegave til smaa Penge.

Julehefter, Almanakker, Lommebøger anbefales.

Vi har det største Udvalg i Julekort!

Papirhandelen v. Torvet, Allinge.

Forretningen er ikke aaben om Søndagen.

Køb Deres Brød
i Th. Andersens Bageri,
Sandvig.

Der er ingen Tvivl om,
hvor Juleris og Juleklipfisk er bedst.
Det er i Produkten.

Der siges af Herrerne i Hasle — ja over hele Øen — at **Kjær's smertefri Barbering** virkelig passer, og Klippingen efter sidste Mode, den er fin.
Damerne siger: Kjær er den eneste der klipper, som det skal være, den **fineste og holdbareste Ondulation** udfører han.
Vi gaar til → **Kjær.**

Hvorfor gøre et stort
Problem ud af Julegaverne?
— det er dog saa let og hurtigt løst;
gaa blot til

Magasin du Nord,
vi har et meget stort Udvalg i smukke
og nyttige Julegaver til Damer, Her-
rer og Børn.

Der findes Folk, der i timevis
funderer paa Julegaver — og
der gives Folk, der gaar lige
til os og faar de gode Idéer.

Magasin du Nord
v. Victor Planck,
Allinge.

Leverandør til Vare- og
Landbrugslotteriet.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvæmste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Al Slags Lastkørsel

samt Transport af Svin til Slagteriet besørger gerne.

Tlf. Rutsker 20 x. **H. A. Jensen, Vang.**

Kofoed & Mortensens Byggeforsretning

Ligtøj, og Ligsenge. Ligkistelager. Ordning af Begravelser.

Telefoner 77 og 79.

Slagteriets Udsalg paa Lindeplads

anbefaler sig med fersk og røget **Flæsk, Morbrad** og **Karbonade** hjemmelavet **Fars, Medister, Sylte, Leverpostej og Lungepølse.** Alt i **Paalæg og Konserves.**

Friske **Slagterivarer** Onsdag og Fredag.

Johanne Hansen Tlf. 45.

Bestil Deres Tryksager i Allinge Bogtrykkeri

Køb den rigtige Julegave

Forretningen er
ikke aaben
Søndagen før Jul

Der er et
meget stort
Udvalg i
smukke og
nyttige
Gaver til
billige Priser

Allinge.

Conrad Hansen's Ur- & Guldsmedeforr.

Egetræskar

til en hel Gris 7—8 Kr.,
til en halv Gris 4—5 Kr.
Hasle Bødkerforretning. Tlf. 105.

Til Julegaver

kan anbefales:

Kurvstole i solide og
smukke Faconer.
Kurveborde i mange Stør.
Systativer, Sykurve m. m.
Barnestole
til at klappe sammen.
Cykleheste og Dukkevogne

Køkkenudstyr

i stort Udvalg.

Gasovne, Gasapparater,
Støvsugere, Bonekoste,
Bageforme,
Kage- og Buddingforme,
Marcipanforme
rustfri Bord- og Frugtknive
i bedste Kvaliteter.
Skeer og Gaffer
i Sølvplet og Nikkel.
Kødhakkere, Fjerkræsakse
Brødkærere,
Kaminspande, Ovnforsatse
og mangfoldige
nyttige og fikse Ting til
Husholdningsbrug.

Porcelæns-

Afdelingen

er rigt forsynet med
Porcelænspisestel, Kaffestel,
Skaale, Vaser og Figurer.
Bornholmsk Majolika
og Stentøj
fra Michael Andersen.
Glasskaale, Fade og
Asietter til alle Priser.
Udsalg af Den kgl. Porce-
lænsfabriks anerk. Fabrikata
Krystal i stort Udvalg.

Kolonial-

Afdelingen

er velforsynet med alle nye
tørrede Frugter
til billigste Priser.
Appelsiner,
Æbler,
Nødder,
Bananer.

Kaffen er den bedste
der kan fremstilles til Pri-
sen og derfor anerk. af alle.

Chokolade, Confekt,
Marcipanmasse m. m.

Cigarer, Cigaretter og
Tobakker af anerk. Mærker
Vine og Likører, Cognac,
Rom og Whisky
af bedste Mærker.

Frugtvine i mange Mærker
til billige Priser.

Fiskekonserves, Grønt- og
Kødkonserves
i meget stort Sortiment.

Ananas, Fersken, Abrikoser
Pærer i forsk. Stør. og Mk.

Alt sælges billigst muligt
og Kvaliteterne er
altid de bedste.

P. C. Holm,
Allinge.

Som god, nyttig Julegave

kan vi anbefale Kaffestel, Spisestel,
Glas, Vaser, Værktøj, Emaljevarer,
Gryder, Bageovne m. m. m.

Vi kan ikke nævne alle Ting,
men kom indenfor og se, hvad
vi har, og De finder sikkert

den bedste Julegave
til den billigste Pris

i

PRODUKTEN.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. **Chr. Dideriksen, Rønne.** Tlf. 865.

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Nyttige Julegaver

Køb den fornuftige Julegave hos

Andreas Thomsen

HASLE

Udvalget
stort

Priserne
smaa

De ved vel nok,

at Produktet har det stør-
ste Lager af tørre og vel-
lagrede CIGARER af aner-
kendt Fabrikata.

Vi har specielle fikse
Julepakninger, som sælges
til meget rimelige Priser.

Produkten.